

Ари се изправи. Даде знакъ на пратеницитѣ да приближатъ.

— Известете на вашата благородна госпожа, императрица Маргарита, кралица на Тесалоника, че нищо нѣма да ми попрѣчи да изпълня своя дългъ на сюзеренъ къмъ нейния малолѣтенъ синъ. Нито буря, нито снѣгъ, нито слънчевъ лекъ ще ме спратъ веднага да отправя своята помощъ на онеправданата владѣтелка. Моятъ първи дългъ на рицаръ и сюзеренъ е да бѣда защитникъ на слабитѣ и беззащитнитѣ, на дамитѣ и на сирацитѣ. Въ посланието, което моятъ писецъ ще напише до кралицата, тя ще види, че още идущата седмица азъ ще тръгна съ всичкитѣ си войски къмъ Тесалоника, за да приема обичайната почить на моитѣ васали.

Той дигна ръка. Графъ дьо Сенъ се поклони. Пратеницитѣ се оттеглиха съ разведрени сърдца. Помощта на императора бѣ осигурена.

Веднага следъ тѣхъ бѣха въведени представителитѣ на Венецианската и Генуезката републики.

Генуа молѣше застъпничеството на императора предъ венецианеца Риниери Дандоло, който съ помощта на Руджеро Премарини, Пиетро Полани, Лело Велио и галеритѣ на Венеция бѣ изгонилъ отъ островъ Критъ законния ѣ владѣтель — генуезеца графъ Енрико Пескаторе ди Малта.

Венецианцитѣ пѣкъ разправиха, че презъ 1206 година, по сѣщия начинъ графъ Енрико заедно съ братовчедата си Алемано ди Коста, графъ ди Сиракуза и помощта на 29 генуезки галери изгонилъ отъ Критъ законния ѣ владѣтель — венецианеца Риниери Дандоло.

Кой говорѣше истината?

Чий бѣше Критъ? На Венеция или на Генуа? Кому да даде право?

Генуа се смѣташе обидена отъ венецианцитѣ, които бѣха кръстоносци и бѣха покровителствувани отъ императора. Ари трѣбваше да ги защити. Но отъ друга страна пѣкъ достатъчно му бѣха неприятноститѣ съ Венеция по църковнитѣ крамоли.